

ein størri og størri partur av formidlingini av orði Guds, tí sangur hevur eina serliga innngongd inn í mannasálina. Tí er tað av alstórum týðningi, at samkomurnar eisini fylgja við á hesum økinum – og tað hevur Betsda gjørt við nýggja bygningsverkinum!

Fyrsta møtið í nýggja Betsda

Kl.18.00 var móttøkan liðug, og tá byrjaði fyrsta møti í nýggja Betsda. Øll finga eina skrá í hondina, sum legði upp til eina fjølbroytta løtu við talum, felagssangi, bønnum og lovsangi, við luttøku av barnakóri, Betsdakórinum, Kvartettini í Betsda og Seytjan sangarum. John Færø og Tóra við Keldu leiddu løtuna, og tað gjørdi tey meistarliga nýskapandi.

Á slagnum klokkan 18.00 bjóðaðu John og Tóra fólkinum vælkomnum, sum vóru umleið 1000. Fólk stóð úti í forhøllini og allan vegin fram við veggnum. John Færø legði út við at siga, “at Orð Guds hevur altíð havt høvuðsplássið í gamla Betsda, og soleiðis skal tað eisini verða í nýggja Betsda.”

John og Tóra finga fólkið at syngja av fullum hálsi í felagssanginum, sum fylti hesi nýggju stóru hølini, og tað var ein sonn frægd at vera ein partur av lovsanginum hetta fyrsta kvøldið í nýggja Betsda. Bæði ljóðlíkindini og ljóðtøknin eru í hægstu góðsku.

Menninir, sum umboðandi samkomuna tóku nýggja salin í nýtslu, vóru Steinbjørn Jacobsen, Eivind Niclasen og Eyðun Eltør.

Steinbjørn

Steinbjørn innleiddi við tekstinum í Efesusbrævinum kapitl 4 ørindi 3: “Leggi tykkum eina við at verða verandi í einleika Andans í bandi friðarins,” og so legði hann afturat: “Hetta hevði verið ein góð yvirskrift yvir húsinum!”

- “fólkið í samkomuni er enn meiri samansjóðað, meðan byggingin hevur staðið uppá!”

- “Byggingin av salinum er eitt greitt dømi um, hvussu nógv kann verða gjørt, tá allar náðigávurnar sleppa framat!”

Eivind

Eivind, sum er fleiri 90 ár, tók soleiðis til: “Tað runnu nógv tár, tá seinasta møti var liðugt í gamla Betsda, men í kvøld renna gleðistár, nú fyrsta møti er í nýggja Betsda!” Síðani bað Eivind eina inniliga og hjartaliga bøn fyri samkomuni og hennara nýggju umstøðum.

Bønarløta

Aftan á Eivind og áðrenn høvuðstaluna hjá Eyðun, varð lýst til bønarløtu, har tað var frítt at luttaka. Ein andaktsfull løta, har bæði kvinnur og menn tóku lut.

Eyðun

Eyðun hevði høvuðstaluna, sum varð borin fram á ein livandi og fangandi hátt. Tað var heilt greitt, at Eyðun hevði nakað á hjarta hetta fyrsta møti í Betsda. Hann setti m.a. spurningin: “Hvar býr Gud?” Við hesum vildi Eyðun leggja dent á, “at tað er umráðandi, at Guds nærvera altíð er at kenna millum okkum í samkomu Guds.....og um tað ikki er so, er arbeiði til fánýtis.”

Eyðun var seinasti talari í gamla Betsda, og hetta kvøldið var hann millum fyrstu talararnar í nýggja Betsda!

Lovsangur

Síðani var lagt upp til felagsang og skiftandi kórsang, sum eisini kann sigast var ein hóskaði takkar- og lovsangsløta fyri alla tað vælvild, sum Harrin hevur víst samkomuni, meðan byggingin er farin fram. Fyrsti felagssangurin, sum varð sungin á hesum fyrsta møtinum í Betsda, var sangurin hjá Victor Danielssen, “Ja sig Honum takk,” sum var ein hóskaði startsangur í nýggja salinum, tí nógv er at takka fyri.

Gentukórið

Fyrsta kórið, sum kom upp á

pallin var eitt kór, sum taldi umleið 40 fittar smágentur. Tær sungu tríggar sangir, og tað kundi hoyrast, at genturnar kendu sína upp-gávu.

Kvartettin í Betsda

Teir sum manna kvartettina, vóru væl fyri hetta kvøldið í Betsda, ikki minst tí, at teir júst høvdu fingið at vita, at í FMA-kappingini í Norðurlandahúsinum, sum var hetta sama kvøldið, vóru júst teir kosnir at vinna færoyska tónlistaheiðurin fyri 2014 (Faroese Music Award - FMA). Teir vunnu eisini stóran heiður hetta fyrsta kvøldið á pallinum í Betsda, tá teir sungu sínar evergreen slagarar beint í hjørtuni hjá áhoyrarunum.

17 sangarar

Teir 17 sangararnir hjá Jógv-an við Keldu eru altíð ein avspegling av einum drivnum og disiplineraðum kórleiðara, tá hetta úrvalskórið fer á pall. Soleiðis var eisini hetta kvøldið í Betsda. Teir sungu fyra sangir, sum fylti salin so vakurt, at onkur hugsaði, um tað mundi vera tann nýggja avanseraða ljóðtøknin, sum hjálpti so væl til – tað var tað nokk eisini!

Betsdakórið

Kórið er 88 ára gamalt, men framvegis eitt livandi og nýskapandi kór, sum aftur prógvaði sínar musikalsku dygdir, leygarkvøldið í nýggja Betsda við Árna Jacobsen sum kórleiðara. Kórleiðslan hevði gjørt sær ómak at byggja upp eina sangskrá við fyra sangum, sum hvør sær umboðaðu ymisk tíðarskeið í samkomusøguni hjá Betsda. Undan hvørjum sangi varð ein søguligur tekstur lisin upp, sum lýsti viðkomandi tíðarskeið.

Áðrenn kórið sang fyrsta sangin, varð ein tekstur lisin upp, sum lýsti tíðina umleið 1917, tá fyrsta Betsda varð bygt. Tá varð ikki sungið á færoyskum í kirkju ella samkomu, tí enn vóru eingir sálmar á færoyskum máli. Fyri at geva eina føling av hvussu var við samkomusanginum

tá, so sang kórið á donskum, “Hvilken ven vi har i Jesus,” sum Victor Danielsen týddi til færoyskt, “Á, hvør vinur er ei Jesus.” Í 1920 kom gongd á færoyska sálmasangin.

Ungdómurin

Hetta fyrsta møti í Betsda var liðugt kl.20.30, og kl.21.00 byrjaði ungdómsmøti. Ungdómar allastaðni frá í Miðstaðarøkinum streymaðu inn í nýggja salin í Betsda, og tey vóru eins spent, sum vit tilkomnu og eldru, at sleppa at uppliva hesar nýggju umstøðurnar.

At nýggja Betsda ikki einans er bygt til eldra ættarliðið, men eins nógv til tey ungu, er øll tann framkomna tøkkin, sum húsið er útgjørt við, eitt greitt boð uppá; tí er tað nakar, sum dugir at handfara teldutøknina, so eru tað tey ungu – og har sleppa tey at royna seg í tí stóra og spennandi teldupultinum.

Hvat høvdu teir gomlu sagt?

Meðan ein hevur sitið og skrivað, eru nógvir av teimum gomlu komnir í hugan, har ímillum Jens Klæmint Isaksen. Tað var m.a. hann, sum tók stig til at byggja fyrsta Betsda í Klaksvík í 1917. Fyra útbyggingar hava verið til dagin í dag, nú samkoman aftur situr í einum nýggjum bygningi, sum óivað kemur at útliva nógv tey flestu, sum búgva í Klaksvík í dag.

Ein kann ikki annað enn seta sær sjálvum hendan spurningin: “Hvat høvdu teir gomlu sagt, um teir sótu á fremstu røð hetta leygarkvøldið í nýggja Betsda? Tað er einki at ivast í, at teir høvdu sagt: “Tað loysti seg!!!”

Við hesum orðum vil undirritaði ynskja samkomuni í Betsda hjartaliga til lukku við nýggja salinum, og samstundis minna á, “at tað loysir seg at vera trúfastur móti Harranum og Orði hansara!!”

Øll góð og fullkomin gáva er omanífrá

Símun Pauli Jacobsen

Vestmanna

2. heimsbardagin var at enda komin. Myrkur hevði ligið yvirlandið alt. Myrka-logging í hvøjrur vindeygga, samstundis sum hópur av bygðum vóru uttan elektriskt ljós.

Men tað hendi í teimum døgum í árinum 1946, at ymiskar rembingar fóru fram her á landi.

Millum annað var mikil orrusta í sambandi við fólkaatkøvdu um loysing ella samband. Men tað tykist, sum fínteljingin í myndatalu av teimum fámentu veljarum, sum møttu til valborðið, dregur úr í tað endaliga. Nú skjótt tveir mansaldrar eru farnir, síðani fólkaatkøvðan fór fram, og flestir av teimum, sum treiddu atkvøðu, eru farnir undir grønu torvu, tekur aftur og aftur stríð seg upp um, hvør í myndatalu var eina sponn framman fyri hin partin.

Ein onnur, mikiðmeira áhugaverd hending ‘for eisini f ram um somu tíð.

Menn úr Streymoy (min-us Kvívík og Tórshavn), Eysturoy og Vágoy vóru samankomnir til fundar í tinghúsinum í Tórshavn.

»Ljós yvir landið« og samtykt var at stovna elfelagið við navninum SEV.

Menn hugsaðu um landið og fólkið – serstakliga tær bygdir, sum enn lógu í myrkri, og tað eydnaðst landsins kommunum í felag at byggja lat landið út við elmegi.

Nú landð alt er útbygt við elmegi, tykjast landsins myndugleikar at sýna sera stóran áhuga í SEV og dyrgja í bløðunum framundir

at yvirtaka elfelagið fyri lítið og lætt. Men eitt er vist: Tað er eingin orsök til at kommunurnar vilja selja SEV, uttan at landið tekur djúpt í lumman eftir peningi. Vóru tað ikki júst tingmenn hjá fullveldis-flokkunum, sum 1. januar 2002 minkaður blokkin við 365 milliðnum krónum árliga, ein upphædd, sum í dag man verða komin upp á umleið fimm milliardir krónur.

Tá menn hava ráð at minka kassapeningin við fimm milliardum, so hava teir eisni ráð at gjalda fyri SEV.

At menn við fullum viti og skili hava minkað um landskassan kassapening við umleið fimm milliardum krónur, er so vitleyst, at vanlig fólk skilja hetta ikki. Hvør hevur ábyrgdina av hesum?

Hetta vóru fólksins pengar, sum skuldu nýtast til sosialin endamál, mentamál, pensjón og annað.

Men tíbetur vóru tað ikki øll, sum hugsaðu um at tøma landassan.

Tað vóru tibetur skilamenn, sum royndu at fylla í aftur landskassan.

Tá vit í dag fáa einaferð um mánaðin fólkapensjón og samhaldsfasta, so vita vit drívkraftina aftan fyri fólkapensjónina og samhaldsfasta vóru javnaðar-menninir P. M Dam og Vilhelm Johannesen.

Í meira enn 20 ár havi eg valt Sambandsflokkin. Eg saman við mongum øðrum eri vónbrotin av núverandi politikki Sambandsflok-sins.